

Konferencja Samorządu Robotniczego

Po zakończeniu KSR-u w jednym z przedsiębiorstw spytałem uczestnika konferencji, dlaczego nie poruszył w czasie dyskusji dość istotnego zagadnienia, które miałem okazję poznać w czasie prawie o dwugodzinnej z nim rozmowy przeprowadzonej kilka tygodni wcześniej. W odpowiedzi usłyszałem — „a co to da?” nie wiem. Milczeniem na pewno się jednak nic nie załatwi.

Nieporozumieniem są opinie, że jakaś kwestia do poruszenia przez KSR się nie nadaje, gdyż dotyczy drobiazków, czy kilku ludzi. Operuje się więc wskaźnikami, milionami, które wiele mówią wąskiej grupie specjalistów z kierownictwa, ale są po prostu niezrozumiałe dla dużej części uczestników konferencji, interesujących się sprawami związanymi bezpośrednio z warsztatem pracy, przy którym te miliony są wypracowane.

Zadania przedsiębiorstw zatwierdzone przez KSR przełożone na małe liczby ilustrujące zakres prac do wykonania przez jedną brygadę czy oddział, wzbudziłyby zainteresowanie i aktywność wszystkich członków KSR-u, zwiększyłyby świadomość podejmowanych decyzji, pozwalających na wykorzystanie kompetencji samorządu robotniczego.

Uprawnienia przyznane samorządowi robotniczemu ustawą sejmową z 1958 roku, uzupełnione uchwałami i wytycznymi CRZZ, ostatnio wzbogacone o wytyczne Biura Politycznego KC PZPR, są bardzo szerokie. Kierunki działania samorządu robotniczego można sprowadzić do:

— sprawowania nadzoru i kontroli nad - gospodarką zakładu oraz działalnością jego administracji (przyjmowanie okresowych sprawozdań przedsiębiorstwa, rozpatrywanie bilansu, ustalanie i przeprowadzanie kontroli nad działalnością przedsiębiorstwa jako całości a także poszczególnych jego komórek);

— aktywnego współdziałania w ustaleniu zasadniczych kierunków rozwoju przedsiębiorstwa (współpraca przy przygotowaniu projektu planu, uchwalanie rocznego planu oraz programu jego realizacji aparatu wytwórczego, programu unowocześnienia produkcji);

— podejmowanie różnorodnych inicjatyw i przedsięwzięć na rzecz usprawniania pracy przedsiębiorstwa i podniesienia jego efektywności oraz poprawy warunków pracy i odpoczynku załogi.

W działalności samorządu robotniczego splatają się więc funkcje o charakterze kontroli i nadzoru nad pracą zakładu i jego kierownictwa z poczynaniami zmierzającymi do podniesienia poziomu gospodarki oraz wynikami. na rzecz lepszego zaspokojenia potrzeb socjalno-bytowych i kulturalnych pracowników. Spełnienie tych zadań jest możliwe przy aktywnym uczestniczeniu w pracach samorządu i obradach KSR-u,

przy rzetelnym przygotowaniu się do omawianych zagadnień. Mniej wtedy będzie formalizmu i niepotrzebnej biurokracji w pracy samorządu, który powinien być ważnym czynnikiem w systemie kierowania gospodarką narodową, w uruchamianiu rezerw i w szybszym i skuteczniejszym wyzwalaniu inicjatyw społecznych.